

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR ESVO

Žaloba podaná dne 29. července 2015 Kontrolním úřadem ESVO na Lichtenštejské knížectví**(Věc E-19/15)**

(2015/C 410/03)

Dne 29. července 2015 podal Kontrolní úřad ESVO, zastoupený zplnomocněnými zástupci Kontrolního úřadu ESVO (se sídlem na adrese 35, Rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium) Markusem Schneiderem, Clémence Perrinovou a Marlene Lie Hakkebovou, k Soudnímu dvůru ESVO žalobu na Lichtenštejské knížectví.

Kontrolní úřad ESVO požaduje, aby Soudní dvůr ESVO:

1. prohlásil, že Lichtenštejské knížectví nesplnilo své povinnosti vyplývající z článků 9, 10, 13 a 16 aktu uvedeného v bodě 1 přílohy X Dohody o EHP (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu), který byl do Dohody EHP začleněn protokolem 1 k této dohodě a, jestliže usazování a poskytování přeshraničních služeb nespadá do oblasti působnosti uvedeného aktu, své povinnosti vyplývající z článků 31 a 36 Dohody o EHP tím, že:
 - a) ponechává v platnosti článek 7 lichtenštejského obchodního zákoníku upravující režim, na základě něhož mají podniky, které se hodlají usadit v Lichtenštejsku, povinnost získat předchozí povolení, a
 - b) ponechává v platnosti čl. 8 odst. 1 lichtenštejského obchodního zákoníku v rozsahu, v němž stanovuje nejasné a nejednoznačné podmínky, jež podniky, které se hodlají usadit v Lichtenštejsku, musí splnit k tomu, aby získaly předchozí povolení (konkrétně povinnost mít k dispozici potřebné zaměstnance a povinnost mít dostatečnou znalost německého jazyka), a
 - c) nezajišťuje, aby nedocházelo ke zdvojení požadavků, které jsou rovnocenné nebo v podstatě srovnatelné, co se týče jejich účelu, a kterým již poskytovatel podléhá v jiném státě EHP nebo v tomtéž státě EHP v rámci řízení o vydání předchozího povolení podnikům, jež se hodlají usadit v Lichtenštejsku, a aby byly jasně stanoveny postupy a formální požadavky týkající se povolovacího režimu podle obchodního zákoníku, a
 - d) ponechává v platnosti článek 21 lichtenštejského obchodního zákoníku upravující režim, na základě něhož mají podniky, které v Lichtenštejsku hodlají poskytovat přeshraniční služby, povinnost získat předchozí povolení; a dále
2. ukládá Lichtenštejskému knížectví úhradu nákladů řízení.

Právní a skutkové okolnosti a žalobní důvody:

- žaloba se týká požadavků podle zákona ze dne 22. června 2006 o obchodu a obchodování („obchodní zákoník“), a konkrétně článků 7 a 21, na základě nichž podniky, které se v Lichtenštejsku hodlají usadit nebo zde hodlají poskytovat přeshraniční služby, musí před usazením nebo před zahájením poskytování přeshraničních služeb získat povolení vnitrostátních orgánů,
- Kontrolní úřad ESVO mj. tvrdí, že tyto požadavky představují povolovací režim, který nemůže být v případě usazování opodstatněn podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu („směrnice o službách“) a v případě poskytování přeshraničních služeb podle článku 16 směrnice o službách,
- Kontrolní úřad ESVO také tvrdí, že článek 21 lichtenštejského obchodního zákoníku stanovující povinnost podniků, které hodlají v Lichtenštejsku poskytovat přeshraniční služby, aby před začátkem poskytování služeb lichtenštejským orgánům tuto skutečnost písemně oznámily a toto své oznámení každoročně obnovovaly, představuje rovněž povolovací režim v rozporu s článkem 16 směrnice o službách,

-
- Lichtenštejsko s ohledem na tvrzení Kontrolního úřadu ESVO uvádí, že režimy předchozího povolení jsou v zásadě v souladu se směrnicí o službách, neboť mohou být opodstatněny na základě jejích článků 9 a 16 nebo případně na základě článku 33 Dohody o EHP (nebo naléhavých důvodů obecného zájmu, které byly na základě tohoto článku rozvinuty).
-